

Donderdag 23 mei 1918 – ochtendeditie

Havre, 22 mei. Generaal Foch heeft zich heden naar het Belgisch hoofdkwartier begeven en daar in tegenwoordigheid van de koning aan generaal Gillain, het hoofd van de Belgische generale staf, het lint van de commandeur van het legioen van eer overhandigd.

Hij heeft eveneens de officieren en soldaten gedecoreerd, die de 17^e april aan de gevechten bij Kippe hebben deelgenomen.

De Belgen uit het Russische leger.

Havre, 22 mei. Officieel. De officieren en manschappen van het Belgische korps van gepantserde auto's, welke aan de veldtocht in Rusland hebben deelgenomen, zijn in de Verenigde Staten aangekomen om zich vervolgens bij het Belgische leger te voegen. De Amerikaanse autoriteiten hebben hen een schitterende ontvangst bereid.

Onze correspondent te Havre seint: de Verenigde Staten hebben besloten om Belgische kinderen aan te nemen, zonder ze aan hun ouders of van de personen, die deze vervangen, te onttrekken.

De gezinnen van Belgische militairen beneden de rang van officier, wiens middelen van bestaan onvoldoende geacht worden, met het oog op hun verplichtingen en de tegenwoordige levensomstandigheden, kunnen krachtens het besluit van de koning der Belgen, van 20 maart 1918, een bijzondere vergoeding voor huisvesting ontvangen. De gezinnen, welke kosteloos in de vluchttoorden verblijven, kunnen in beginsel voor deze vergoeding voor huisvesting niet in aanmerking komen.

Deze vergoeding wordt toegekend aan de echtgenote van de militair en bij ontstentenis van deze of als ze in het bezette gebied woont,

aan het hoofd van de familiegroep, bestaande uit de bloedverwanten in rechte lijn van een militair.

In de vergoeding voor huisvesting kunnen buiten de hoofdvergoeding inbegrepen zijn:

1°. Verhogingen voor elk van de wettelijke of door de wet erkende kinderen van de militair of van zijn echtgenote, welke jonger dan 16 jaar zijn of gebrekkig en welke ten laste komen van de echtgenote of van het hoofd van de familie,

2°. Enige verhoging indien een of meer broers of zusters, neven en nichten van de militair of van zijn echtgenote, welke jonger dan 16 jaar zijn of gebrekkig, worden toevertrouwd aan de zorgen en ten laste komen van de echtgenote of van het hoofd van de familiegroep,

3°. Zo de militair kinderen heeft of broers of zusters, neven en nichten, welke jonger dan 16 jaar zijn of gebrekkig en ten laste komen van een ander persoon dan de echtgenote, de vader, de moeder of een bloedverwant in de opklimmende lijn van de militair, zullen enkel de verhogingen worden toegestaan, zonder de hoofdvergoeding.

Het maandelijks maximumbedrag van de vergoedingen is als volgt vastgesteld:

Echtgenote van de militair of hoofd van de familiegroep, 12 gulden; bijslag per kind vier gulden; enige bijslag van hetzelfde bedrag voor de broers en zusters, neven en nichten.

Aanvraagformulieren moeten bij de consul van het gebied worden aangevraagd.

De aanvragen zullen worden onderzocht door een te 's-Gravenhage gevestigde commissie, welke zal beslissen of ze in aanmerking komen dan wel dienen te worden afgewezen.

De aanvrager evenals de minister van binnenlandse zaken zullen in hoger beroep kunnen komen bij de commissie van beroep ingesteld bij de zetel der regering.

Om in hoger beroep te komen behoeft de aanvrager enkel een gewone brief te zenden aan de voorzitter van de commissie voor de vergoedingen voor huisvesting, in Nederland, te 's-Gravenhage, Nassau Zuilensteinstraat 21, welke de aanvraag zal doorzenden aan een commissie van beroep te Havre.

Het hoger beroep schort de uitvoering van de beslissing niet op.

De vergoeding zal maandelijks en bij vooruitbetaling worden verstrekt door de Belgische consul van het gebied.

Donderdag 23 mei 1918 – avondeditie

Berlijn, 23 mei. Officieel: In het gebied van de Berg van Kimmel heeft de vuurwerkzaamheid aangehouden. Op de overige gevechtsfronten leefde eerst tegen de avond de gevechtsactie in enkele vakken op.

Londen, 22 mei. Officieel. De 21e hebben wij 1200 bommen geworpen op verschillende doelen, waaronder vier grote vijandelijke vliegkampen bij Gent en Doornik, en kantonnementen in de buurt van Armentières, Bapaume en Bray. Er is vrij veel gevochten in de omgeving van onze bombardementsmachines. Zestien Duitse vliegtuigen zijn neergelegd en twee stuurloos naar beneden gejaagd.

Ook zijn er twee waarnemingsballons van de vijand vernietigd. Er worden drie van onze vliegtuigen vermist.

Berlijn, 23 mei. Enige weken geleden kwam het bericht, dat in de Scheldemonding een Nederlandse loodskotter en een ander Nederlands vaartuig op Engelse mijnen gelopen waren en gezonken zijn. Verscheidene Nederlanders kwamen daarbij om het leven. Er werd toen van bijzondere zijde opgemerkt, dat men het zeker van Engelse zijde zou trachten voor te stellen alsof de mijnversperringen gelegd werden ter bescherming van de onzijdige staten. Hoe het mogelijk zou zijn om deze soort bescherming ook te kenschetsen als een bescherming van menselijkheid en beschaving, kon men toen nog niet zeggen, dat de overgang tot deze oplossing zeer moeilijk moest zijn. De Engelse begaafdheid voor zulke constructies zou zeker de weg wel vinden. Ze zou er thans een gelegenheid voor hebben. Het Nederlandse blad De Nieuwe Courant meldt, dat de stoomboot Eole, die in dienst van de Belgische ondersteuningcommissie voer, op de reis naar Rotterdam bij het vuurschip Doggersbank Zuid, dus in de vrije vaargeul, op een Engelse mijn gelopen is.

De entente is er steeds in een met geschrift en beeld gevoerde propaganda op uit tegenover de barbaarsheid van Duitsland's optreden in België het liefdeswerk der voeding van de Belgische bevolking van het bezette gebied te stellen. Daartegenover was vroeger op te merken, dat de stoomboten, die voor de Belgische ondersteuningscommissie voeren, door de Engelse oorlogsvloot en door de Engelse autoriteiten in strijd met de afspraak gedwongen werden in het versperde gebied te varen. Heden wordt gemeld, dat zulk een stoomboot op een der mijnen gelopen is, die in de vrije geul naar de Nederlandse wateren door Engeland gelegd zijn. Dat levert er een nieuw bewijs voor, dat niet Duitsland, maar Engeland de voeding van de Belgische bevolking in gevaar brengt, dat niet de duikbootoorlog, maar de Engelse oorlogsmaatregelen de toevoer

van levensmiddelen naar België onmogelijk maken. Ongelukken, die ten gevolge van het leggen van Engelse mijnen aan de Zweedse kust niet ver van Göteborg voorgekomen zijn, geven een aanvulling van het beeld van de zelfopofferende zorg van Engeland voor de onzijdige staten en van zijn verdediging der rechten van de zwakken, van de beschaving en van de menselijkheid.

Over de strategische vooruitzichten in het Westen schrijft generaal von Ardenne in het Berliner Tageblatt, waarin hij ons in de eerste plaats onthult, dat men in Duitsland, in gesprekken over de militaire toestand, nu reeds de vraag hoort stellen: komt dat offensief nu, of komt het niet? Deze mensen staat von Ardenne zeer stellig te woord: het komt, het komt spoedig, het komt met volle kracht, zo kan men zijn antwoord samenvatten. Hindenburg, zo zegt hij, is geen man, die een werk halverwege laat liggen. Hindenburg en Ludendorff zullen er op uit zijn de Duitse troepen een vijfde winter in de loopgraven te besparen, en het zal hun wel gelukken ook.

Het uitstel van het offensief is alleen aan oorzaken van strategie en organisatie toe te schrijven. Met politiek heeft het niets uitstaan.

Bij de entente, zo betoogt hij verder, bestaat er geen de minste twijfel, of het offensief komt los. Evenwel zijn er aan die zijde mensen, die schijnen te twifelen, aan welke zijde het initiatief tot de aanval zal zijn. Daarover heeft, volgens Ardenne, geen twijfel te bestaan: de geallieerden zijn tot een groot offensief niet in staat en gedwongen het initiatief aan hun tegenstanders te laten.

Vervolgens geeft hij de volgende opgaven van de groepering der ententelegers. Tussen Nieuwpoort en Diksmuide staan Belgen, vandaar tot Béthune het tweede Engelse leger, met Portugese divisies. Tussen Béthune en Atrecht het vierde Engelse leger. Vandaar tot de Somme het derde en de overblijfselen van het vijfde Engelse

leger. Ten zuiden van de Somme de Franse groep van generaal Froyelle, en daaraan aansluitend, over Compiègne, de Franse troepen, die vroeger aan de Chemin des Dames en in de Champagne hebben gestreden. De Engelse groepen zijn vaak met Fransen en ook met Amerikanen aangevuld.

Von Ardenne ziet in de menigvuldigheid van de verkenningsovervallen, en vooral in de omstandigheid, dat zij door levendige vliegeractie worden begeleid, een voorloper van grote ondernemingen. Hij bekritiseert het gepraat over Calais. Als Calais in Duitse handen kwam, zou het een groot nadeel voor Engeland zijn en in het bijzonder voor de oorlogsvoering van Engeland ter zee. Maar Calais is niet het doel van de Duitse legerleiding, slechts de vernietiging van de vijandelijke strijdkrachten. Spoedig zullen de Duitse veldheren door daden een einde maken aan het dispuut over hetgeen de toekomst zal brengen.